

ประเด็นศึกษาเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจากฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย Issues in Artificial Intelligence in English Language Learning from the Thai Journal Citation Index

มัทนาภรณ์ แสนศักดิ์¹ ศาสตรา มาพร^{2*}

Mattanaporn Sansak¹ Sattru Maporn^{2*}

¹คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ประเทศไทย

¹Faculty of Science, Mahasarakham University, Thailand

²คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประเทศไทย

²Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University, Thailand

*Correspondence: E-mail: sattra.ma@cpru.ac.th

Received 21/04/2025 | Revised 06/05/2025 | Accepted 06/05/2025

บทความปริทัศน์

บทคัดย่อ

การปรับใช้เครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในด้านการศึกษา กำลังเป็นที่สนใจในระดับนานาชาติ งานบทความปริทัศน์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า การใช้ปัญญาประดิษฐ์ได้บูรณาการเข้าสู่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทยอย่างไร โดยเน้นการสำรวจพัฒนาการของผู้เรียนและครูผู้สอน หลังการใช้งาน บทความนี้ได้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากบทความวิจัยอย่างน้อย 10 ฉบับ ที่ตีพิมพ์ระหว่างปี 2563 ถึง 2568 จากฐานข้อมูล TCI (Thai Journal Citation Index) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ การใช้เครื่องมือ AI ในชั้นเรียนการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการทบทวนวรรณกรรมชี้ให้เห็นว่า เครื่องมือ AI มีส่วนช่วยพัฒนาความคล่องแคล่วในการเรียนภาษาอังกฤษ ความคิดสร้างสรรค์ และความร่วมมือของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ โดย ปัญญาประดิษฐ์ ทำหน้าที่เสมือนผู้ช่วย ที่ให้ข้อเสนอแนะแบบทันทีและสนับสนุนการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนและครูส่วนใหญ่แสดงความพึงพอใจต่อการใช้งาน อย่างไรก็ตาม บทความยังพบว่ามีข้อถกเถียงบางประการเกี่ยวกับการใช้งานในบริบทการศึกษา ได้แก่ ความเสี่ยงด้านจริยธรรม และการทุจริตทางวิชาการ จากผลการศึกษา สามารถตีความได้ว่า ปัญญาประดิษฐ์เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่มีศักยภาพสูง แต่ก็จำเป็นต้องได้รับการออกแบบและกำกับดูแลอย่างรอบคอบ เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนในอนาคต

คำสำคัญ: ปัญญาประดิษฐ์; การเรียนภาษาอังกฤษ; ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย

Abstract

The integration of Artificial Intelligence (AI) tools in education has gained international attention. This review article aims to examine how AI has been integrated

into English instruction in the context of Thailand, with a focus on the development of both learners and teachers after its implementation. The article compiles and analyzes data from at least ten research articles published between 2020 and 2025 in the Thai Journal Citation Index (TCI).. The literature review reveals that AI tools significantly contribute to the improvement of English language fluency, creativity, and learner engagement. AI functions as an assistant, such as immediate feedback and supporting more effective learning. Most students and teachers reported satisfaction with the use of AI. However, the article also identifies several controversies surrounding its application in educational contexts, particularly in relation to ethical concerns and academic dishonesty. Based on these findings, it can be interpreted that while AI is a highly promising learning tool, it must be carefully designed and monitored to ensure that English as a Foreign Language (EFL) instruction delivers maximum benefits to future learners.

Keywords: Artificial Intelligence; English learning; Thai Journal Citation Index Centre

บทนำ

แนวคิดเกี่ยวกับข้อความที่สร้างโดยปัญญาประดิษฐ์ (AI-generated text) ได้ปรากฏขึ้นตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1950 โดยเริ่มจากบทความชื่อ “Computing Machinery and Intelligence” ของอลัน ทัวริง (Alan Turing) ซึ่งเป็นการปูทางแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้เครื่องจักรในการจำลองความสามารถของมนุษย์ในการคิดและการสื่อสาร ต่อมา เทคโนโลยี AI ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดศตวรรษที่ 20 และเข้าสู่ยุคของ Generative AI ที่สามารถสร้างเนื้อหาใหม่ ๆ ได้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถาม การแต่งบทกวี เรื่องแต่ง หนังสือ หรือแม้แต่บทความวิจัย (Wang et al., 2024; Maporn et al., 2024) ปัญญาประดิษฐ์ได้กลายเป็นแรงผลักดันสำคัญที่เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนการสอนในหลากหลายสาขาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันปัญญาประดิษฐ์ได้นำมาใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย เช่น การตรวจสอบไวยากรณ์ สร้างแนวคิด และให้ข้อเสนอแนะที่ปรับตามความต้องการของผู้เรียน งานวิจัยหลายชิ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของเครื่องมือช่วยเขียน ในการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) เช่น Wordtune ซึ่งเป็นผู้ช่วยเขียนที่ใช้ AI ในการเสนอทางเลือกการเขียนใหม่ด้วยความยาวของประโยคที่หลากหลาย เหมาะกับผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (Zhao, 2023) ขณะที่ Tseng and Warschauer (2023) ได้เสนอกรอบแนวคิดทางการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้เครื่องมือ AI อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การทำความเข้าใจ (understanding), การเข้าถึง (accessing), การตั้งคำถามหรือคำสั่ง (prompting), การตรวจสอบข้อมูล (corroborating), และการนำมาปรับใช้ในการเขียน (incorporating) Alharbi (2023) ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับเครื่องมือช่วยเขียนด้วย AI โดยแบ่งประเภทของเครื่องมือออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ เครื่องมือประเมินงานเขียนอัตโนมัติ เครื่องมือให้ข้อเสนอแนะแบบแก้ไข เครื่องมือแปลภาษา และเครื่องมือสร้างข้อความอัตโนมัติแบบ GPT-3 อย่างไรก็ตาม

ตาม งานวิจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังคงมุ่งเน้นที่บริบททั่วไปหรือบริบททางการศึกษาของโลกตะวันตก ในขณะที่ประเทศไทย และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงขาดงานวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในบริบทของชั้นเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา บทความนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ “การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย” โดย ให้ความสำคัญกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้งาน ดังนั้น การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ ได้แก่ 1) ศึกษาบทบาทของ AI ในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย 2) ศึกษาข้อถกเถียงที่เกี่ยวข้องกับการใช้ AI ในชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

ข้อมูลที่ใช้ในการทบทวนวรรณกรรม

การคัดเลือกข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์หลักสองประการ ได้แก่ 1) ศึกษาบทบาทของ AI ในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย 2) ศึกษาข้อถกเถียงที่เกี่ยวข้องกับการใช้ AI ในชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ในช่วงเวลา 5 ปี พ.ศ. 2563 - 2568 โดยช่วงเวลาดังกล่าวสอดคล้องกับการเปิดตัว ChatGPT อย่างเป็นทางการในเดือนพฤศจิกายน ปี 2022 (Rudolph et al., 2023) การสืบค้นวรรณกรรมดำเนินการผ่านฐานข้อมูล TCI ซึ่งเป็นฐานข้อมูลวารสารวิชาการของประเทศไทย โดยใช้คำค้นหลักสามคำ ได้แก่ “ปัญญาประดิษฐ์” “การสอนภาษาอังกฤษ” และ “ประเทศไทย” เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษา งานวิจัยทั้งหมดจะต้องเป็นบทความวิชาการที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (peer-reviewed) จากกระบวนการสืบค้นเบื้องต้น พบบทความทั้งหมด 15 ฉบับที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์การจัดอันดับความเกี่ยวข้องของ TCI หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการกลั่นกรองข้อมูล โดยคัดบทความที่ไม่ตรงประเด็นออกไป และเก็บไว้เฉพาะบทความที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา ส่งผลให้จำนวนบทความที่ผ่านการคัดเลือกขั้นสุดท้ายมีทั้งหมด 10 ฉบับ การศึกษานี้มุ่งเน้นเฉพาะบริบทของห้องเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เนื่องจากบริบททางสังคม วัฒนธรรม นโยบายการศึกษา และแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะเฉพาะตัว

การทบทวนวรรณกรรม

การวิเคราะห์ดำเนินการโดยนักวิจัยเพื่อระบุและจัดกลุ่มประเด็นหลักของงานวิจัย โดยมุ่งเน้นเพื่อค้นหามุมมองของปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสนับสนุนผู้เรียนและครูผู้สอนในการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ประเด็นข้อถกเถียงที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการ AI ก็ได้รับการทบทวนผ่านการศึกษาค้นคว้าเช่นกัน

ประเด็นศึกษาที่สำคัญ

1) บทบาทของ AI ในการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ได้แสดงให้เห็นว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทอย่างมากในแวดวงการศึกษา โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ งานวิจัยในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2563–2568 ได้แสดงให้เห็นว่า การบูรณาการ AI เข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการเขียน การพูด การออกเสียง หรือแม้กระทั่งการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่นการใช้ ChatGPT เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า AI ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างเนื้อหาที่มี

คุณภาพสูงขึ้น เรียนรู้โครงสร้างการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และลดเวลาในการผลิตชิ้นงานเขียน อีกทั้งยังส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์ผ่านการเปรียบเทียบและปรับปรุงเนื้อหาที่สร้างโดย AI (ธนารักษ์ สารเถื่อน แก้ว, 2567) ในด้านทักษะการออกเสียงและการพูดภาษาอังกฤษ มีการใช้แอปพลิเคชัน ELSA Speak ซึ่งทำงานร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการออกเสียงและการพูดในชีวิตประจำวันอย่างมีนัยสำคัญ และแสดงทัศนคติในเชิงบวกต่อการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว ทั้งนี้ยังพบว่า ELSA Speak มีประสิทธิภาพในการให้ข้อเสนอแนะแบบเรียลไทม์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาได้ตรงจุดมากขึ้น (พิมพ์กานต์ บุญทองแก้วและคณะ, 2567; นิตยา ทวีชีพ และคณะ, 2567) ในมิติของการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ มีการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ Generative AI ในการสร้างรูปภาพเพื่อสนับสนุนทักษะการเขียน ผลการทดลองพบว่ากิจกรรมดังกล่าวมีความเหมาะสมและสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า AI สามารถสร้างแรงจูงใจและความสนุกสนานในกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิวรรษา ภาวะไพบูลย์ และทวีสิน อำนวยพันธ์วิไล, 2568) นอกจากนี้ทักษะด้านการเขียนเล่าเรื่องภาษาอังกฤษ ซึ่งจะมีองค์ประกอบด้านคำศัพท์ การสะกดคำ และโครงสร้างวลีตามหลักไวยากรณ์ มีการยืนยันว่า AI มีศักยภาพในการทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสนับสนุนที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาด้านความถูกต้องทางภาษา (ศิริดา เทียนขาว, 2567) โดยยังมีการใช้อีเล็กทรอนิกส์ DynEd ซึ่งเป็น AI ช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแม้ในกรณีที่เป็นเครื่องมือดิจิทัลโดยมี AI-integrated ก็ยังมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ (เสาวภา พงษ์พิพัฒน์ และ เจษฎารัตน์ กล่าศรี (2565) เมื่อพิจารณาภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมด จะเห็นได้ว่า AI มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในหลายด้าน ทั้งนี้ ความสำเร็จของการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากตัวเครื่องมือเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างเทคโนโลยีกับความต้องการของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ. ในส่วนถัดไปจะได้กล่าวถึงข้อจำกัดและข้อกังวลของผู้ใช้งาน AI รวมถึงข้อเสนอแนะของนักวิชาการในสาขาเหล่านี้ด้วย

2) มีข้อถกเถียงที่เกี่ยวข้องกับการใช้ AI ในชั้นเรียนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยแม้ว่าเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายในการนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังมีการศึกษาจำนวนหนึ่งที่แสดงข้อโต้แย้งหรือความกังวลเกี่ยวกับการใช้ AI ในบริบทการศึกษา ทั้งในด้านคุณภาพของเนื้อหาและความน่าเชื่อถือของข้อมูล รวมถึงผลกระทบระยะยาวต่อผู้เรียน หนึ่งในงานที่สะท้อนข้อโต้แย้งนี้ได้เป็นอย่างดีชัดเจน คือ การศึกษาของ เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม (2566) ที่ชี้ว่า แม้ ChatGPT จะมีศักยภาพในการสนับสนุนการเรียนรู้และการสอนในหลากหลายรูปแบบ แต่ก็มีความเสี่ยงที่ผู้ใช้ควรพิจารณา เช่น ความถูกต้องของข้อมูล และความน่าเชื่อถือของเนื้อหาที่ AI สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจผิด หรือใช้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมในการเรียนรู้ มีหลักฐานแสดงให้เห็นในเรื่องของการเปรียบเทียบการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระหว่างผู้แปลที่เป็นมนุษย์กับ AI (ChatGPT) และพบว่าทั้งสองกลุ่มมีข้อบกพร่องในการแปล โดยเฉพาะในด้านความหมาย ความลึกซึ้งของเนื้อหา และความเหมาะสมของบริบททางภาษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า AI ยังไม่สามารถทดแทนทักษะการตีความและการเลือกใช้ภาษาของมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์ (นรินทร์ทิพย์ ทองศรี, 2567) แม้จะกล่าวได้ว่า AI มีศักยภาพในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา แต่ก็ชี้ว่าการใช้ AI อย่างไม่เหมาะสมอาจสร้างปัญหาใหม่ เช่น การเข้าถึงเฉพาะกลุ่มที่มีทักษะด้านเทคโนโลยี หรือการเกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียนที่สามารถใช้ AI ได้

วารสารครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2568) 41

อย่างมีประสิทธิภาพ กับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานหรือทรัพยากรเพียงพอ (จิกรฐ ฐาวิรัตน์, 2568) ข้อโต้แย้งอีกประการหนึ่งที่น่าสนใจคือ ประเด็นเรื่องการพึ่งพา AI มากเกินไป ซึ่งอาจลดทอนทักษะการคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านภาษา การเขียน และการตีความข้อความ แม้จะพบว่า AI ช่วยปรับปรุงด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ได้ แต่ก็ยังไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะยืนยันว่า AI สามารถส่งเสริมการเรียนรู้เชิงวิพากษ์หรือความคิดสร้างสรรค์ได้เทียบเท่ากับการสอนโดยครูผู้สอนจริง (ศิริดา เทียนขาว, 2567) จะเห็นได้ว่าแม้ AI อย่าง ChatGPT หรือแอปพลิเคชันอื่น ๆ จะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังมีข้อจำกัดที่มองข้ามไม่ได้ โดยเฉพาะเรื่องของคุณภาพข้อมูล ความน่าเชื่อถือ และผลกระทบทางพฤติกรรมของผู้เรียน การนำ AI มาใช้ในการเรียนการสอนจึงควรอยู่ภายใต้การควบคุมและการกำกับดูแล ตลอดจนการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้งาน AI อย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีนี้

การประยุกต์ใช้กับการศึกษา

ผลการทบทวนวรรณกรรมนี้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (Generative AI) เช่น ChatGPT ที่มีแนวโน้มเสริมสร้างการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในบริบทของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับตั้งแต่มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา ครูสามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้เพื่อสนับสนุนผู้เรียนในด้านการคิดเนื้อหา การสอน คำศัพท์ และการแก้ไขไวยากรณ์ โดยเฉพาะเมื่อนักเรียนเผชิญกับอุปสรรคทางความคิดหรือด้านภาษา ซึ่งได้รับการยืนยันจากงานวิจัยหลายชิ้นในส่วนแรกของบทความ รวมทั้งหลักฐานเกี่ยวกับข้อควรระวังจาก ส่วนที่สองของบทความ ดังนั้น การพัฒนาวิชาชีพครูควรนำข้อมูลจากบทความนี้ไปประยุกต์ใช้ในการ ออกแบบเนื้อหาที่ส่งเสริมความรู้เท่าทัน AI และแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบดิจิทัล เพื่อให้ครูสามารถนำ เทคโนโลยีเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อจำกัดของการศึกษา

บทความปริทัศน์ฉบับนี้มุ่งเน้นเป็นหลักที่การศึกษาเกี่ยวกับการเขียนโดยใช้ AI ในบริบทของ ประเทศไทยเป็นสำคัญ อีกทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาในบทความนี้ค่อนข้างสั้น 5 ปี เนื่องจากงานวิจัยนี้ ใช้กรอบเวลาของการเปิดใช้งาน ChatGPT เป็นสำคัญดังนั้นผลการศึกษาก็อาจไม่สามารถสะท้อนแนวโน้มใน ระดับภูมิภาคหรือระดับโลกได้อย่างครอบคลุมในหลากหลายบริบทของการศึกษา นอกจากนี้ วรรณกรรม จำนวนมากที่มีอยู่ในปัจจุบันยังอยู่ในขั้นเริ่มต้นของการสำรวจ โดยมีหลายงานวิจัยที่ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ซึ่งยังไม่สามารถสรุปได้อย่างแน่ชัดเกี่ยวกับแนวโน้มในระยะยาวรวมถึงยังไม่มี การแยกวิเคราะห์ ระหว่างบทความวิจัยและบทความวิชาการ ดังนั้น งานวิจัยในอนาคตควรดำเนินการในระยะยาวมากขึ้น (longitudinal data) มีการศึกษากลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย และควรมีความร่วมมือระหว่าง สถาบันการศึกษาหลายแห่ง รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับว่าผู้เรียนกลุ่มใดที่ควรใช้ปัญญาประดิษฐ์กลุ่มใดควร ใช้ทักษะส่วนบุคคล

บทสรุป

บทความปริทัศน์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของเครื่องมือปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการ สนับสนุนการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในบริบทของผู้เรียนชาวไทยในฐานะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ (Thai EFL). โดยการศึกษาเน้นช่วงเวลาระหว่างปี 2563 ถึง 2568 ซึ่งครอบคลุม

ช่วงเวลาหลังการเปิดตัว ChatGPT อย่างเป็นทางการ ข้อมูลในการวิเคราะห์ที่ได้จากบทความวิชาการและงานวิจัยจำนวน 10 เรื่อง ที่คัดเลือกจากฐานข้อมูล TCI (ThaiJo) โดยใช้เกณฑ์การเลือกบทความที่เกี่ยวข้องกับการใช้ AI ในห้องเรียนเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทย ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็นสองกลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มที่แสดงให้เห็นว่า AI มีบทบาทในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียน เช่น การช่วยกระตุ้นการคิด การแก้ไขคำศัพท์และไวยากรณ์ รวมถึงเพิ่มแรงจูงใจและความพึงพอใจของผู้เรียน และกลุ่มที่สะท้อนข้อกังวลเกี่ยวกับการใช้ AI เช่น ความน่าเชื่อถือของข้อมูล ความถูกต้องของการแปล และความเสี่ยงต่อการพึ่งพาเครื่องมือมากเกินไป ซึ่งอาจกระทบต่อการพัฒนาทักษะคิดวิเคราะห์และความเป็นเจ้าของผลงานทางวิชาการ บทความชี้ให้เห็นว่า แม้ AI จะมีศักยภาพในการสนับสนุนการเขียนภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย แต่การใช้งานยังต้องดำเนินการควบคู่กับการส่งเสริมจริยธรรมการใช้ AI การพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู และการวางแผนนโยบายการใช้ AI ในระดับหลักสูตร เพื่อให้การบูรณาการ AI สู่ห้องเรียนดำเนินไปอย่างยั่งยืนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน รวมถึงบทความได้เสนอให้มีการวิจัยเพิ่มเติมในอนาคตที่มีลักษณะเป็นการศึกษาระยะยาว มีกลุ่มตัวอย่างหลากหลาย และมีความร่วมมือระหว่างสถาบัน เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่ครอบคลุมและลึกซึ้งยิ่งขึ้นในประเด็นการใช้ AI ในการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษในบริบทของผู้เรียนไทย

เอกสารอ้างอิง

- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2566). ChatGPT กับการศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 15(2), 1–10.
- จิรกร ฐาวิรัตน์. (2568). AI กับการศึกษา: ตัวช่วยสุดอัจฉริยะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. *วารสารสังคมศึกษาปริทรรศน์*, 1(2), 98–108.
- นรินทร์ทิพย์ ทองศรี. (2567). การวิเคราะห์เปรียบเทียบการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระหว่างผู้แปลที่เป็นมนุษย์และโปรแกรมแปลภาษา (Artificial Intelligence: AI ChatGPT). *วารสารรวมคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์*, 43(2), 99–122.
- ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. (2567). การใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ AI (ChatGPT) เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน. *Journal of Applied Education*, 2(2), 45–58.
- พิมพ์กานต์ บุญทองแก้ว, ณัฐนันท์ ทองมาก, บงกช จันทร์สุข, และ พูลเกียรติ มงคลสวัสดิ์. (2567). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ด้วย Color Vowel Approach ร่วมกับแอปพลิเคชัน ELSA Speak ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 24(2), 98–110.
- วิริยา ตรีกุล, ณัฐนันท์ ทองมาก, นิธิกร ธรรมขันธ, และเจตริน อาชาฤทธ. (2567). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้ English Language Speech Assistant Application (ELSA Speak) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ ทักษิณ จังหวัดสงขลา. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 24(2), 70–84.
- วิวรรษา ภาวะไพบูลย์ และทวีสิน อำนวยพันธ์วิไล. (2568). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้

- Generative AI ในการสร้างรูปภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *Journal of Education and Innovation*, 27(1),
246–259.
- ศิรดา เทียนขาว. (2567). การทดลองการใช้เทคนิคการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อพัฒนาการเขียนเล่าเรื่อง
เป็นภาษาอังกฤษ. *วารสารวิจัยราชภัฏธนบุรี รับใช้สังคม*, 10(2), 82–91.
- เสาวภา พงษ์พิพัฒน์ และเจษฎารัตน์ กล่าศรี. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีโดยการเรียนรู้ผ่านสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์: DynEd. *Journal of Humanities and Social Sciences Review (JHSSR)*,
24(2), 7–14.
- Alharbi, W. (2023). AI in the foreign language classroom: A pedagogical overview of
automated writing assistance tools. *Education Research International*, 2023,
4253331, 1–15. <https://doi.org/10.1155/2023/4253331>
- Maporn, S., Burinprakhon, B., Chaiyasuk, I., & Nattheeraphong, A. (2024). Rhetorical
moves of AI-generated abstracts and published research article abstracts in
applied linguistics. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 8(1), 162–176.
- Rudolph, J., Tan, S., & Tan, S. (2023). War of the chatbots: Bard, Bing Chat, ChatGPT,
Ernie and beyond. The new AI gold rush and its impact on higher education.
Journal of Applied Learning & Teaching, 6(1), 364–379.
<https://doi.org/10.37074/jalt.2023.6.1.23>
- Tseng, W., & Warschauer, M. (2023). AI-writing tools in education: If you can't beat
them, join them. *Journal of China Computer-Assisted Language Learning*, 3(2),
258–262. <https://doi.org/10.1515/jccall-2023-0008>
- Wang, S., Wang, F., Zhu, Z., Wang, J., Tran, T., & Du, Z. (2024). Artificial intelligence in
education: A systematic literature review. *Expert Systems with Applications*, 252,
124167. <https://doi.org/10.1016/j.eswa.2023.124167>
- Zhao, X. (2023). Leveraging artificial intelligence (AI) technology for English writing:
Introducing Wordtune as a digital writing assistant for EFL writers. *RELJ Journal*,
54(3), 890–894. <https://doi.org/10.1177/00336882221094089>.